

International Conference on Management

ارائه مدل بهبود کنترل سازمانی با بهره گیری از امر به معروف و نهی از منکر

مجید ایرانشاهی<sup>1\*</sup>، عباس منصورنژاد<sup>2</sup>

1 کارشناسی ارشد مدیریت منابع انسانی، دانشکده مدیریت، دانشگاه آزاد اسلامی اراک، ایران

آدرس پست الکترونیک (majid.iranshahy@gmail.com)

2 دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت تشکیلات و روش ها، دانشگاه آزاد اسلامی نراق، ایران

آدرس پست الکترونیک (a.mansoor65@gmail.com)

چکیده

امر به معروف و نهی از منکر یکی از دستورات مهم اجتماعی اسلام است که به نوعی باعث کنترل اجتماع توسط خود افراد در جامعه می گردد، این رفتار در سازمان ها نیز می تواند مفید واقع گردد در واقع گسترش و انجام صحیح این فریضه موجب می گردد تا در سازمان کنترل های میان رفتاری توسط اعضای سازمان به عنوان یک جامعه کوچک صورت بگیرد. هدف از نگارش ذیل که با رویکرد تحلیلی و استخراجی با نگاهی به دیدگاه های شهید مطهری و شهید بهشتی صورت پذیرفته است، بیان اهمیت و جایگاه این فریضه و همچنین ارتباط آن با کنترل سازمانی و در نهایت ارائه مدل ارتباطی کنترل و امر به معروف و نهی از منکر در سازمان ها می باشد. همچنین نگارش ذیل با هدف بهبود کردن جایگاه وظایف اسلامی در مدیریت و بهبود سازمان ها نیز تاکید می کند.

واژه های کلیدی: امر به معروف و نهی از منکر، کنترل سازمانی، سازمان